

8 Νοεμβρίου 2015

Αχ, πού 'σαι, νιότη που 'δειχνες, πως θα γινόμουν άλλος...

Κ. Βάρναλης

Στο πλαίσιο των καινοτόμων(!) αλλαγών που επιφέρει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και πάντα προς όφελος της Παιδείας(!) ψηφίστηκε τροπολογία που αφορά την **πρώρη λήξη της θητείας των Υπηρεσιακών Συμβουλίων** (ΠΥΣΠΕ, ΠΥΣΔΕ, ΠΥΣΕΕΠ, ΑΠΥΣΠΕ, ΑΠΥΣΔΕ, ΚΥΣΠΕ και ΚΥΣΔΕ).

Στο εξής τα διορισμένα μέλη των Συμβουλίων, **θα επιλέγονται απευθείας από τους Περιφερειακούς Διευθυντές Εκπαίδευσης** (που ως γνωστόν ο αξιοκρατικός τρόπος διορισμού τους έγινε ντροπιαστικό για την Ελλάδα θέμα στο Ευρωκοινοβούλιο!!) καθώς **καταργείται η εισήγηση του εκάστοτε Διευθυντή Εκπαίδευσης**. Επιπροσθέτως **θεωρούνται πλέον περιττά ως κριτήρια επιλογής, η διοικητική εμπειρία**, όπως ίσχυε έως τώρα αλλά και **η αρχαιότητα** ως προς τα χρόνια υπηρεσίας. Τώρα αρκεί απλά 15ετής εκπαιδευτική υπηρεσία, προκειμένου να χωρούν οπωσδήποτε "οι αρεστοί" του νέου συστήματος!

Θα περίμενε κανείς ότι το Υπουργείο καταργώντας τα ισχύοντα κριτήρια επιλογής, **θα θέσπιζε άλλα**, τα οποία ακόμα και για τα προσχήματα, θα εξασφάλιζαν έστω και κατ'επίφαση διαφάνεια, αξιοκρατία και εμπιστοσύνη στους εκπαιδευτικούς.

Αντί αυτών επέλεξε τον πλέον **απροκάλυπτα κομματικό και χειραγωγούμενο τρόπο επιλογής** καθώς και ο πιο αδαής αντιλαμβάνεται πως ένας Περιφερειακός Διευθυντής έχοντας υπό την επίβλεψη του πολλές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης, με την κάθε μια να αποτελείται από έναν μεγάλο αριθμό εκπαιδευτικών, όχι μόνο δεν έχει την δυνατότητα να αξιολογήσει και να επιλέξει τους "καταλληλότερους" εκπαιδευτικούς για αυτές τις θέσεις αλλά ούτε καν προλαβαίνει να τους γνωρίσει.

Η ιστορία λοιπόν επαναλαμβάνεται από τους **πρώην αντιμνημονιακούς και τελευταία βαθιά υποταγμένους νέους διαχειριστές του συστήματος** και μάλιστα με χειρότερο και πιο απροκάλυπτο τρόπο από αυτό των προκατόχων τους. Για αυτούς δεν χρειάζεται πλέον **κανένα πρόσχημα** προκειμένου να κρυφτεί η διάθεσή τους να χειραγωγήσουν τα Υπηρεσιακά Συμβούλια! Αυτό είναι πιθανό να οφείλεται όχι μόνο στον αλαζονικό τρόπο με τον οποίο προσεγγίζουν την "έφοδο" στα "γλυκά" μονοπάτια της εξουσίας, αλλά και στην ανικανότητα να διαχειριστούν με λιγότερο προκλητικό τρόπο τις προθέσεις τους.

Τα παχιά λόγια και τα τσιτάτα των ανέμελων αντιπολιτευτικών χρόνων φαντάζουν πια ως τραγικά δείγματα πολιτικής ανακολουθίας και ψεύδους. Πιο επίκαιροι από ποτέ οι στίχοι του ποιητή: "Αχ, πού 'σαι νιότη που 'δειχνες πως θα γινόμουν άλλος..."

Δημοκρατική Συνεργασία
Εκπαιδευτικών Π.Ε.